

ието си до толкозъ, щото надминала всичкитѣ отъ прѣдѣ
 ски, нахълтала въ укрѣпената могила и превзела двѣ оржидя;
 а това всичкитѣ офицере (за исключение на дрижинския
 мандиръ) биле ранени и повечь отъ половината войници
 бивале убити и ранени. «Вий не можете да си прѣдсавите
 ова величественна гледка бѣше това, Теодоръ Михайловичъ»,
 ми Челяевъ, «войската влѣзе въ бой съ музика, съ
 вати знамена, рѣдовно като на маневритѣ, и сетнѣ всич-
 та тая масса, съ викове урра, хвѣрли се на неприятел-
 нитѣ укрѣпления, като че бѣше единъ човѣкъ!» Азъ на-
 стивна, никога не съмъ виждалъ бой на отворено мѣсто и
 това най много имахъ право да се сърджъ, тѣй като менъ,
 кашъ нарочно, ме оставиха въ планината. Отъ Челяева
 отидохъ къмъ плѣнницитѣ въ Иметли. Азъ неможихъ да уз-
 накъ, колко племена сѣ плѣнницатѣ, не искахъ да ги без-
 овижъ. тѣмъ и безъ това е злѣ; надвечеръ става студено,
 повечето отъ тѣхъ сѣ само въ едни мундире безъ шивели.
 лгото за племената, то тукъ бѣха и европейци, и анадол-
 ийци, и даже нѣколко арапе; освѣнъ извѣстния вече синъ
 мандиръ на редифина, тукъ имаше и други, обшити съ жълтъ
 гайтанъ—това сѣ, както ми разяениха, гвардейцатѣ имъ;
 нитѣ ми се мѣрнаха тъмно синъ цвѣтъ мундире съ гайтане
 о гърдитѣ, това сѣ имъ кавалериститѣ. Плѣненитѣ офице-
 ре отдѣлени отъ проститѣ войници въ една малка горица,
 бивале на постлани черги и твърдѣ хладнокрѣвно пушкитѣ
 агари; мвозина отъ тѣхъ за бѣзъ цѣна продадоха хубави-
 тѣ си коне. Всичката масса плѣнени ги обиколила цѣпъ отъ
 плѣненцитѣ на 3-та и 6-та дружини; последната стои по-
 близо до Иметли. Азъ отидохъ къмъ командира на дружи-
 ната маюра Бѣляева, който се сирѣлъ съ офицеретѣ подъ
 едно преголѣмо клончесто дѣрво; тукъ нсви приказки за
 Шейновския бой и приказки по любопитни, тѣй като дру-
 жината сама вземала участие въ боя и загубила много хора;
 отъ офицеретѣ раненъ ротния командиръ Якобсонъ. куршуна
 му закачилъ челото надъ лѣвото око; може би да остане
 безъ око; нѣ капитанъ Якобсонъ неоставилъ ротата. Около
 групата на офицеретѣ сѣдеше млада една хубава българка,